

עומר ולדמן
הוא אמר לי ששמו עומר ולדמן,
הוא בתול כמו דמעה בַּפְּרִית

הערב ליל הערב

לפני ארבע־חמשה ימים ככה חלמתי חלום
על הארץ. פונתי אשה כשאני אומר ארץ.
פונתי נערה כשאני אומר אשה. זה ברור.
אחרת כלנו היינו אומרים ארץ ומתפונים ארץ.

ובמטה הייתי ומתי למוט במטה אחרת.
והמטה היתה מטה, ככה זה כשאנחנו רוצים.
והקצתי ונעתי שנה בשנה עד ענה הרחוב הרותח
משתיקות וממה שנשמע כבדלי אביונה מאחרת.

(פלומר: קצתי לתוך החלום. לא קצתי לקץ החיים)
והדמים היו דמים והדממה היתה דממה
והאדמה אדמה. לקול שתיקותי התעקשתי.
והלכתי אליה ואליה ומעד אליה נקשתי:

יפעת אינג? והדלת נטרקת.
יפעת אינג? והדלת נטרקת.
יפעת אינג? והדלת נטרקת.
יפעת אינג? ונטרק חלומי.

לא חמלתי עליה. אני מנוע ממנוש.
ובכל זאת הבאתיו לשירי הרעוע הזה במקום יפי.
במקום יפי. למה לא אמרתי לה בדלת יפי
במקום ארץ. למה לא אמרתי ארץ.

10.4.12

שיר לדנה

איה זמן נוטה למות
איה זמן נוטלת זמן
איה את נוטלת זמן
איה את נוטה למות

כה מתחרטה עיגך
מה שנחרט לא שב
איה כשאיגך איגך
איה כשאיגך עכשו

כה מתחמקים עורבים
של מחלצות בשרך
איה כשאיגך אור
איה כשאיגך עורך

בגרוגך יש גבישים
טופחי סוד בלחישך
איה כשאיגך נשית
איה כשאיגך אשה

כמו לב רך, מהימן
כמו צליל ענבל שמוט
איה את נוטלת זמן
איה את נוטה למות.

13.5.12, לשכת הגיוס תל השומר

בוסה-נובה צער

"אי-אפשר להצביע למישהו על כוכב
בלי שתניח ידך השנייה על כתפו".
(ס. יזהר)

הָאֲנָחוֹת עַל פִּיךָ שְׁמוֹטוֹת מְדִי,
וַיִּסּוּרֵי הָאֹרֶר רַכִּים מְדִי,
וּמִטְבָּעוֹת גּוֹפֵךְ כְּבָדִים מְדִי
לְמִשְׁקָעֵי מָטָה דְרוּכָה מְדִי.

וְהַלִּילוֹת מִמֶּךָ לִילוֹת מְאֹד,
וּמִטִּילוֹת, הוּ, מִטִּילוֹת מְאֹד
הַלִּילִיּוֹת לִילוֹתֶיךָ עַל מָה
שְׁמַתְחַמֵּק בֵּין חֵיק לְבֵין אֲשָׁמָה.

וְהָאָכִיב אֵינּוּ נוֹשֵׂא שְׁפַעַת הָרוּחַ
הַחֲרָדָה מִמֶּךָ, מִחֲרָטוֹת קִיִּצִים;
וְלֹא יִרְעַד עוֹד מִבְּטָה, וְלֹא יִנּוּחַ

עַל חֲלָלִים חוֹרִים שְׁלֹא יִהְיוּ אֲנִי,
וְלֹא יִהְיוּ יָמִים, וְלֹא יִהְיוּ לִילוֹת,
וְלֹא יִהְיוּ בְדֵל צְעָרָךְ הָאֲדָמוּנִי.

23.5.12

אל בורות המים

כָּל הַפְּנִסִים יִדְעוּ שְׁלֹהֵב הַגָּה כִּי
כֵן: הֵם מְשִׁיבִים שְׁבָרֵי יוֹת כֶּהָ.
וְעַדִּין הֵם שְׂבִים לְלֹהֵב בְּכִי
שֶׁל אִשָּׁה בְּקוֹעָה וְכֹה כְּמֵהָ.

כָּל אִשָּׁה הֵיטָה בּוֹכָה אֶת בְּכִי הַנָּשִׁי
אֵלוּ שְׂאֵלוּהָ: לָמָּה אֶת אִשָּׁה?
גַּם הַפְּנִסִים בּוֹכִים אֶת בְּכִי הַדָּשָׂא
שְׁנֵדוֹן לְקַר וְלִלְחִישָׁה.

כָּל הַמְּשַׁבְּרִים בּוֹכִים אֶת בְּכִי הַזָּמָן
וְאֶת בְּכִי הָעוֹר וְאֶת בְּכִי הַבְּכִי
וְאֶת שְׂאֵבֶדֶת בְּתוֹכִי.

כָּל הַמְּשַׁקְּעִים שׁוֹקְעִים לְתוֹךְ אִשָּׁה
שְׁלֹחוֹף יְמָה עוֹד מִתְנַפְּצִים סְכָרִים
וְשָׂדִים עֲצוּבִים, עֲרִירִים.

29.5.12

שיר של אישה רצויה

אני שאפה שוברת שנים, אני מים מרים ממלה.
אני שקר שקוף שפשל כמו ישבן של עלמה אמלה.
אני פרח פרוץ באמבטיה, אני פחד פנוי על אנקול.
אני אבל אחר של אורגזמה, ואני הערוה שבקול.

לפנות ערב פגשתי בגבר, הוא היה מהסה במדה.
העינים היו בגון סטוצים, החוזה – בישנות מתמידה.
בן עשרים עוד אוגן במקלחת, אחר כך לחשנות נחושה.
התלבש ויצא לו לקינג ג'ורג', וברוץ שעשני אשה.

הוא אמר לי ששמו עומר ולדמן, הוא בתול כמו דמעה בכרית.
רפיסות רקעה רך בשוליו הוא, בשפתיו נחישות נעורית.
אז שאלתי "לאן?", הוא ענה לי – "למקום של אמת יחפה".
הוא עקר בקולו, במראהו, כמו יומן של מרחק משפה.

הלכד כבר אינו רלונטי, הביחד – בדיחה בוכיה.
במחייב כבר הוריד מכנסים, ותחתון בעוד מחי מחיאה.
הוא אמר, "תתפשטי". התפשטתי. לא היה לי עירם של דבר מה.
מה עגמה הבדיחה בין רגליו כך, והנה לה אמת עירמה.

הוא אמר, "תמצצי לי ת'זין". במלוא פי נפער ריח עיר.
הוא היה קל נוצה כמו פ"א ניטשה. הוא היה השולף המהיר.
והכבד הזה של הזין כבר היה לפני לזרא.
הוא אמר, "תמצצי לי ת'זין", בכמיהה מפרה וזרה.

הוא אמר וגמר ואמר שוב, הוא גמר ואמר וגמר.
חמלתי כבר היתה חבולה לו, חיוכי כבר היה משמר.
יש אשה, הוא אמר, שאהב לה. היא גמרה לו את הנעורים.
יש אשה, זה קורה. זה חלף לו. לפעמים הוא כותב לה שירים.

זֶה תְּמִיד בְּנִעְרִים שְׂאוּמְרִים לִי, אֶת אַחַת וַיַּחֲדָה וַיִּצְפּוּיָהּ.
כָּבֵד צָפוּ וְאָמְרוּ וְגָמְרוּ לִי, כְּמוֹ מִטַּת נְעוּרִים רְפוּיָה.
הוּא אָמַר לִי, "אֲנִי מִצְטַעֲרֶת". הוּא אָמַר לִי, "אֲנִי אֲבוּדָה
בֵּין אֲמַת שְׂדֵינָה מֵאֲכֵלֶת; בֵּין קוּלָּה שֶׁל דְּמָמָה עֲקוּדָה".

זֶה הַפְּצַע הַזֶּה הַפְּגִיעַ, זֶה הַסֵּכֶר הַזֶּה הַסֵּבִיר
שֶׁל שְׂתִיקוֹת שְׁעִיפּוֹ מֵהִגִּיעַ אֶל אֲמַת שְׂדֵינָה בְּאֹוִיר.
מָה עִיפּוֹ הַמְּלִים, עוֹמֵר וְלֹדְמָן. מָה עִיפּוֹ חֲשָׁכוֹת נִגְמָעוֹת
אֶל פִּיּוֹת מְלֵאִים מִגְּבוּרֹת שְׂוֹא, אֶל עֵינַיִם לַחֹת מִדְּמָעוֹת.

23-24.6.12